

Ge. 54252

ஸ்ரீ:

2001 ப்ரிபெநகர:

ஸ்ரீம தவெஹாஹமாருவெநகர:

கண்டப்பாணியம்

ஸ்ரீமான் - வித்வான் - திருமலை

பாமபத்திராசாரியால் அருளிச்செய்யப்பட்டது

தகவலாரம் - ஹவதிவாரம்

தகவலாரம் - ஹவதிவாரம்

இஃது

கண்டப்பாணியம் துமார்

1 - திருமலை - பங்காசாரியாலும்

2 - திருவெங்கடாசாரியாலும்

கண்டப்பாணியம்

“பாகவதவந்திரி” முத்திராசாசாரியால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1911

இதன்விலை 0 3 0

❀❀❀❀ தகவலாரங்குராரம். ❀❀❀❀

புயிதாநுவர ஔரஜெகவூநு ப்னிவதூனிலுடி
 ஸிகாநீயாநு | கியகெடிமுருகவடி ஹஸ்யசூய
 ஸாரக ஜெதாஹி கவலாரஃ* * * *

ஸ்ரீபதிவதியான ஸுவே-ஸ்ரீரன் “ததிஃ ஸவ-ஸ்வஹ
 ஜாய-ம் வி கரம் மரம்” என்றும், “மரம்மரமிததிஸ்ரீ
 விஜயதாம்” என்றுஞ்சொல்லுகிறயடியே - ஸவ-ஸ்வஹ
 கும் வரஜாய-ம், இவன்-அடியிலே ஸ்வஹவுக்கு வெடிநக்
 னைக்கொடுத்து மவன்முக்கமாக ஸாவநக்களைவ்யவதி-ப்பித்தும்,
 நிவ்யதிபதி-நிவ்யரான ஸவகாடிகளை யிட்டு ஹிதவ்யவதி-
 நம் பண்ணிவித்தும் வராஸ்ராதிகளையிட்டு சுஜாதஸம்வ்யா
 யம் குலையாதபடி நடத்தியும் வ்யாஸாதிகளை யநவ்யவெஸரித்
 து ஸர்ஸ்ரகாடிகளை வ்யவதி-ப்பித்தும் நரநாராயணபீதா
 வ்ய-பாடிவதாரங்களுலே தானே வெளிதின்று தகவஹித

வாரூஷாஸ-ங்களை புகாஸிப்பித்தும், ‘வஹுரூத்ருஸு க்ஷுத்ரு வஹு நாஸாயணஸ்யம்’ என்கிறபடியே தானருளிச்செய்த ஹவ்வாஸத்தை யவஸரங்களிலே சூவிஷ்ணுரித்தும், வாரூக்ஸவரகாஸாஹிரூபமாக்ஷவதரித்து ஸாரமான வெஷாஸ-ங்களை ஸவ-ரு மபிகரிக்கலானவாஸெயாலே ஸாஸுமித்துக்காட்டிய மிப்படி தான் புவதி-ப்பித்த ஸஸ்யத்தக்கு வாஷ-விகளாலுவராயம் வாராமக்காக ‘ஸாக்ஷாஹாராயணஸெவம் க்ஷுக்ஷாஸித்யயம் தநம் । சூநாமாஸரதெவொகாநு காரூணாஸாஸவாணிதா’ என்கிறபடியே சுமஸுஸெவிதமான ஷெஸத்திலே சுதெகஸெஸிகாவெஸத்தால் சு வதரித்தருள்கிறார்.

இப்படி வாரூஷாஸ-ஞன் ஸவெ-ஸுரனுக்கு களஸு-ஹஸூநீயனாய் ஸிஷுனென்றும் வுத்ருனென்றும் ஷாஸனென்றும் ஸாஸுங்களில் பூக்ஷிவஹனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா - இவன் தனக்கு வகுத்தஸெஷியாய் உஹவிஷு-திநாயகனாய்வெகாணமியனாய் ஸ்ரிய-வதியான அந்த ஸவெ-ஸுரன் தானிணைக்கீழ் ஸவ-ஷாஸவ-வியவெகெக்ய-ங்களுஞ்செய்கிற அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிவனும் ஸூநிவெகெக்ய-த்துக்கிட்டுப் பிறந்தும் சுநாஹிரெயபாலே ஸாஸுனாய் பூக்ஷயாகிற பாழிலே விழுந்தோடியோடிப் பலபிறப்பும்பிறந்து தட்டித்தாவத்தழுக்கடைந்தொளியழிந்தபடியால் தக்ஷவிகவிஷயமாக யயாவஸுபூகாஸரவிகனாய் ஷெஹாத்மாவிராநாஹிகளாலே தன்னுறுக்கொடுத்து வேத்துறுக்கொண்டு நிற்க-இவைத்துக்கெல்லாம் சிவமாயு சுநாஹிக்ஷ-பூவாஹத்தின் விவாகவிஸெஷத்தாலே உஷாவகாஸமான ஹவஸுக்ஷாஸுவிஸெஷவிஷயனாய் ஒரு ஜநவிஸெஷத்திலே “ ஸாஸுரஸு-ஹஸுஹாஷ-ம் யஷுஷாஸு-கூதம் தயா । விஷு-க்ஷா-க்ஷ-செஷ ராவிஷு-ஷு-ஹஸூ-திவெகெஃ । ஸாஸாஷ-ணம் ஷெஸதாமி ஹாஸாஸ-பூ-விய-ஹதவஃ ” என்கிறபடியே யாஷு-விகஸு-கூதாஹிகளடியா

க விவனுக்கு சிலர் டெஸிகர் நேர்ப்பட்டு, அவர்களிவனுக்கு சுஜதாநஸம்ஸய விவயபுங்கன் திரவேனுமென்று முன்னே தகவலி தங்களை பூகிவாடிக்கும் ஸாஸூங்கன் “சுமனவாரம் வஹுவெடிதவ” தித்யாடிகனிப்படியே சுமனங்களாகையாலே “சுலாரஜல ஸாரஹ ஸாரம் ஸாரதரம் துஜெக | ஊஜ தாரதரம் ஸாலெ ரதாரகரஜவாஜித” யென்கிறபடியே சு ஸாரங்களான வொஹுகுஹுஷிஸாஸூங்களையும் வெடிவாடு வடவாழத்தில் வெனஹிகவஹஸாயந பூகிவாடிகாஸ ஜல ஸாரமாதையா லவைத்தையும் குஜலிகபூகிவாடி.காஸமும் சிலருக்கு ஸாரமாயிருந்ததாகிலும் டுஃவஜலகூடி டொஷ டுஹிமாதையால் அவைத்தையும் - கெஹுஜாநுஹவததாயந ஜாதூ பூகிவாடிகாஸம் ஸாரதரமாயிருந்ததாகிலும் வார ஜாதாநுஹவலாவெகூருக் கநாவாடெயமாதையாலே அவைத்தையும் தள்ளி ஸாரதஜமான வாரஜாதகஸ்பூவதி தஹாவயங்களை வெனியிடுஜாஸத்திலும் பூயா.நபூகிதநுமான தகவலிதங்கனினுடைய ஸம்ஜ ஹமாதையாலே மிகவும் ஸாரமான - திருஜிநம், ஆயம், ஹஜிஸூக, மென்கிற ரஹஸுதூயமே; ஜாஜகூவுக்குவாடெயமென்று மிடத்தையும், இதில் பூகிவாடிதமான - விடிவீஸார ராடுவககூதூய விஹாழத்தையும், அத்தகூதூயத்தில் ஸியவகியே ஸவெடஸானென்னு மிடத்தையும், வெதநாவெதகங்களுக்கு மந்த ஸவெடஸானுகு முண்டான ஸரீராஜலாவஸம்ஸயத்தையும், அவஸம்ஸயத்தோடே ஜாதவூபான வஸடவனுகுத்தையும், சுமதிஸ்கொவவிஸாரமாக வுவுடெஸித்து- இவனை ஜாஜகூவாய் ஜொகூவாயொநுஹவாம்படி. பண்ணுவார்கள் ||

வெதநாவெதகங்கள் ஸம்ஸாரஸரீரமாதையாவது :- அவனாலே யாயபுமுமாயவனுக்குகிபாஜுமுமாய் ஸெஷமுமாயிருக்கை || ஸம்ஸாரன் ஸுஷுதிரிசுஸஜஸவஸுக்களுக்கும் ஸு

ரூபவெண வாயாரமாயிருக்குகையால் இவைத்தின் ஸத்தை அவன் ஸூரூபவாய்மெயாகையாலிவைசூயெயம், இவைத்தில் சுமிக்ஞங்கள் அவன்மிகெதெஹூதஹங்களாயும் மிக்ஞங்கள் மிகெதெஹூலிபங்களாயும் - இவைகளின் ஸதாநுபூதிரூபவெயான ஸூதிரும் ப்ரபூதிரும் அவன்மாய்மெயாயுமிருக்குகையால் மியாஜி, இவைத்தை ஸூரூபன் தன் ப்ரபூஜநத்துக்காகவே உவாஹாமம்பண்ணி இவைத்தால் சுதிரபவானாகையாலிவை செஷம், வாயாரணமாகத் தோத்தின செஷசெஷிவாவம் வெதநனைப்பத்த டாஸகூ ஸூரிக்ஞங்களாகிற விசெஷங்களிலே பப-ஃவலிக்கும், இப்படி ஸவ-ஃவதூக்களு மீஸூரவூரூபவாபிரிதங்களாயும்ஸங்கூபாபிரிதங்களாயுமிருக்கக்காணுநின்றோம்॥

வெதநாவெதநங்களுக்கும் ஸூரூபனுக்கும் ஸூரூபவஹேமிருக்குகையால் அந்த வஹேத்தைச்சொல்லுகிற சில ஸூதிகள், இஸ்ஸரீராஜாவக்யுதமாக வஹேமும்மிருக்குகையால் அந்த வஹேத்தைபுஞ்சொல்லுகிறனிலஸூதிகள். ஆகையாலொருஸூதிக்கும் விரொயமில்லை, ஸூதிலிபமான விஸ்ஸரீராஜாவஸம்ஸ்யத்தை யறியாமல் உதரலிகாணிகள் கலங்குகிறார்கள், ஆகையால் வெஹாணிகளான நம் டிஸ-ஃநத்துக்கூதுஸவாரணமானவசூ-ஃம்॥

இஸம்ஸம்ஸத்தோடே ஜாதவ்யமாகச்சொன்ன வசூ-ஃவஹுகமெதென்னில்?

“ப்ரபூஷ்ய ஸஹ்ணாரூபம் ப்ரபூஷ்யபூதமாஜநம் । ப்ரபூஷ்யவாயம் மஹம் ப்ரபூஷ்யபூஷிவிரொயிவ” என்றுசொல்லப்பட்டன, இவைத்தில் ப்ரபூஷ்யமானஸூஹ்ணாரூபத்தை “ஸ்ரியாஸாய-ஃ ஜமதூதீ, ஸஜஸூஹேயரஹிதம், மூமெணவி-ஃஸூரூமெ ராஜி, மிக்ஞலிகெதெஹூகாரொ, விசெஷாரொ தாலிஹ-ஃதபி, க்ரூவாஹரொரிஃஸவ-ஃ” உதூரஹிவ ஜாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே ஸவ-ஃவவெயிலும்

[illegible]

விகாஸத்தாலே பின்பு யாவஸ்க்காமும் விமுவாயிருக்கும், “வஸுதாவாஸகம் வஸும மூணவஸுவாதிவக்ஷணம் | தரிஸஃவரஜோயாதா, சுபுராகுதம் ஸுரெவ-ஃ” உத்யோதிகளாலே தரிஸுக்குமேலான ஷெஸவிஸெஷம் சுபுராகுதமென்றும் வஸுயம்புரகாஸமென்றும் விலிபிக்கையாலும் - யஜு-ஃ-ஹிதஜ்ஜாநம் வஜிஷெஸயில் விஷயபுரகாஸமில்லாதகாலத்தில் வஸுயம்புரகாஸமன்றியில் விஷயபுரகாஸமெஸயில் வஸுயம்புரகாஸமாகுப்போல் ஸு-ஃ-வஸுவாதிவமும் வஜிஷெஸயில் சுஜ-ஃ-ததால் வஸுயம்புரகாஸமன்றியில் ஜகஜிஷெஸயில் வஸுயம்புரகாஸமாகுக்கை வாயமுமில்லையாகையால் இஸு-ஃ-வஸுவாதிவத்தை ஜயமென்றுசிலர் சொல்லுவதுசலமதம்; த்ரிமூணபுரவத்துக்கு ஸுர-ஃ-ஹிதம் மூணபுரயாபுரகம், வஸுததவரிணாசீரீமமான இடிவத்துக்கு வஸுவாஜிஷெஸுக்கள் சுநொநம்வஸிமானபோது ஜஹாபுரயம், விஷஜமானபோது வஸுஷிஷிதிகள், மூணவெஷஜிமுள்ள ப்ரஷெஸத்தில் ஜஹாஷிவிசாரங்கள், விகுதமல்லாத ஷெஸத்தையும் விகுதமான ஷெஸத்தையும்கூட ப்ரகுகிஷெஷஹம்கார தந்நாபு-ஃ-ஹிதெஜிபங்க ளென்றிருபத்துநாலு தகுவங்களைக்கிறது; காலத்துக்கு ஸுர-ஃ-ஹிதம் விமுவாயஜயமாயிருக்கை, விமுவாமாவது - தானெங்குமிருக்கை, ஜயகுவாமாவது வஸுயம்புரகாஸமன்றிக்கே யொழிகை, ஜீவனுக்கு ஸுர-ஃ-ஹிதவநி-ஃ-ஹிதவகயஜ-ஃ-ஹிதங்கள் ஜகாநகம் சூமநகம், சுஜகம், சுணகம் ஸெஷகமும், ஜகாநயவாடிகள் நிர-ஃ-ஹிதவஸுர-ஃ-ஹிதவிஸெஷணங்கள், யஜு-ஃ-ஹித-ஃ-ஹிதஜ்ஜாநங்களிரண்டுக்கும் வஸுயம்புரகாஸகம் பொதுவானதும் யஜு-ஃ-ஹிதஜ்ஜாநத்துக்கு விஷயிகுமேத்தம், மத்ததுக்கு ப்ரகுகுமேத்தம், வஸுயவா சுநுஷு-ஃ-ஹிதவா சுஷுவிஷபுரகாஸகவா-ஃ-ஹிதஜ்ஜாநகமும் யஜு-ஃ-ஹித-ஃ-ஹிதவா-ஃ-ஹிதம், விஷயிகுமாவது - தன்னையொழிந்த தொன்னைக்காட்டுகை, ப்ரகுகுமாவது

[illegible]

[illegible]

வ-டுபெவெடுதகளும் ாரம்புரானே தன்னித்தானும் சுவிந்ரென்
கிறவகும் வடிபாது, இவெவெடுதகளில் ப்ரபாநராகச்சொல்
லுகிற ப்ரஹ்ரூபெஃபுராதிகளுக்கு “க உகி ப்ரஹ்ரெனாநாபி
ாரபொஹம் ஸவ-டுபெவெநாம் | ச்ரவாநவாஹெ ஸம்ஹிதௌ
தஸ்யாசு கெஸவநாபவாந் || ப்ரஹ்ரூபஸுக்ரவா டெவா பிந-
ஷ்யாஃ பஸவஸ்யா | விஷ்ணுபாபிஹாவத- மத-ஃயதபி
ஸாவ்யதாஃ || கஜ-ஃணாம் வரிவாகக்ஷா டாவிரிந்ராபிதம்ஹம் ||
தவாந்ராதா பிபெயவாநெநு டெவெஸம்ஜிதாஃ || ஸவெ-
ஷாம் ஸாக்ஷிஹிடுதொஸௌ நமரஹ்யஃ கெநநிசுக்ஷிசு” | டா
ஸஹிதாஃஸ்தஸ்வெ-ஃ ஹ்யா த்நம்வராதாத்நம் || சுதொஹபி
விடுத டாஸ உகிபகாநாபிஹம்” உத்யாபிகளில்படியே கா
ய-ஃக வ-ஃபஸ்யுக்ஷ மமவஹெஷக்ஷாபிகள ப்ரபாணிகங்களா
கைபாலே “ப்ரஹ்ரூபிஷு ப்ரவீநெஷு நவெஷு நொகெவர
வரெ” உத்யாபிவெஸ்யுகளிலே “ரக்ஷாஹம் ஸவ-ஃஹிதா
நாம் விஷ்ணுஃபஜயிவாந்” என்கிறபடியே ஸ்வாவதீ
ண-ஃஹம் த்ரிபுதி-ஃபிஷ்யுஹம் விஷ்ணுநாராயண ஸஹவாஹு
நா தானே தன்னுடைய வடுவ-ஃவெஸ்யிலே ஸவ-ஃஜமத்
துக்கும் காரணமென்கையாலும் “நிச்யம் ஹி நாவ்ஜிமகி ஹி
தம் ஸ்ராவரஜம்ஹம் | பிடுதததெகம் வ-ஃரூஷம் வாஸுடுபெவம்
ஸநாதம்” என்கிறபடியே அவனே நித்யனென்கையாலும்
த்ரிபுதி-ஃகளும் ஸபரென்றும் த்ரிபுதி-ஃகளேகதக்ஷமென்
றும் த்ரிபுதி-ஃதீண-ஃஸாரனென்றும் த்ரிபுதி-ஃகளுக்
குள்ளே ப்ரஹ்ராவாதல் ரூபி-ஃநாதஸாரனென்றும் சொல்லு
கிற வகங்கள் வடிபாது, ஆகையால் அந்த ஸ்ரிய-ஃவதியா
க்ய ஸவெ-ஃஸாரனே “ந விஷ்ணுஃவரஜொடுபெவம், ந வாஸு
டுபெவாத்ரபிஷ்யுடுபெவதம், நவெடுபெவம் கெஸவாத்ர” மித்யாபிக
ளில்படியே வரடுபெவதை*

இப்படி உவ்ஷேஸித்த வஸு-ங்கனையெல்லாம் சுயராத்திர
ஸாலுங்களாலே தெளிந்து வ்யயம்பு காசக்ய ஜாதக்யாடிகளா

ளாலே சூதாவதொகும் பிறந்தவனுக்கு ஹமவானுடைய ஸ்ரீ
 ராஜவாழிகளை விஷயமாகவுடைத்தாய் நிராகிஸயஸ்திராஜவ
 மாய் தெவையாரைபோலே நிராஜாஸ்திராஜவெயாய்
 ஸாக்ஷாத் தாரதூமாய் நாள்தோறு மனுவிக்ஷவளர்ந்துவ
 ருவதாய் சுவிஜயக்ரபாவயியான ஜாநஸந்திவிஸெஷம்,
 இது வெஸூப-பாழிகளை யவெக்சிக்கிறவர்களுக்கும் ஸாயந
 மாய்; இப்படி கோக்ஷாவாடமாக வியிந்த ஹகியோமம் வர
 ஹகியென்று பேசப்பட்டது || இதனுடையவெதாவாய் ஸா
 திகவரிஸீலநாழிகளாலே வந்த ஹமவாஜிஷயத்தில் ஸ்திவி
 செஷம் ஹகியென்று பேர்பெத்திருக்கும், வரஹகியானது
 ஸாக்ஷாத் தரிக்கவேனுமென்று மனிநிவெஸத்தை யுண்டாக்கி ஹ
 மவசுப்யஸாடிவிஸெஷத்தால் தசகாலநிபதமான வரிவரு
 ண-ஹ் ஸாக்ஷாத் காரத்தை உண்டாக்கும், இதுதான் வரஜா
 நம் || இப்படி ஸாக்ஷாத் கரித்தவாறே பிறந்த ஸ்திரீதிரயம்
 வரஜஹதி || இது ஸங்கேதமற சுநுமலித்தல்லது தரிக்க
 வெண்ணாத சுநிநிவெஸத்தை உண்டாக்கி இவனுக்குக் கடுக
 ப்ராவிசயக் கொடுக்கும்படி வவெஸூரனுக்கு காராகிரயத்
 தை யுண்டாக்கி இவனை யவாவத்துவீடுபெறப்பண்ணும் ||

இஹகியோமம் தெவணி-ஹ் கரையொழிந்தாற்கும் தெவ
 ணி-ஹ் கர்தங்களில் ஜாநத்திலேயாதல் ஹகியிலேயாதல் இ
 ராண்டிலுமாதல் குரையுடையாற்கும் மவவிஷேவம் பொறுக்க
 விசையாத ஸ்வஸூமமுடையாற்கும் பொறுமல்லமையாலே
 தக்களவகளைத்தெளிந்து ஸவ-ஹ்மஸாயநமாக வரஹகிஸூ
 நத்தில் வொழிதெயான ப்ரவதீயைத்தானே சுஅராக்ஷோ
 க்ஷாவாயமாகப் பத்துமவர்கள் சுஅராக்ஷவதீநிஷ்டர் || ய
 யாயிகாரம் - ஜாநூரஹவாழிகள் தூஷமவங்களான ஸூந
 ஹேஷங்களைப்போலே - உகி - சூயாய-நி-ஷெ-யென்கிற
 விவையும் ப்ரவதீயில் சுவஹேஷங்கள் || இவைத்திலுக்கிபாவது-
 சூநகருஷூஸகூஷாடி-மங்களில் வெஸேஷமில்லாதார்

புத்தியை சுமமாக சுநுஷிக்கவேண்டியதாகையால் இவ
னுக்கிப் புவதிஸுபாரகம், ஸுபாரகபுவதிமிஷனுக்கு ரோ
கும் பூரஸுக்கி-பவஸாநஹாவியருக்கும், ஸவ-பாயிகார
பாப் ஸவ-பாநி-பிவத-பநக்ஷிமாய் ஸவெ-பி-பிவஸாயநமாகவ
த்தாய் ஸுசுரமாய் ஸக்யுக்கத-பலுமாய் சூஸு-காரியாய்
புதிஸு-பாநஹ-பமான இப்புவதியை சுபாரகமாகப்பத்தி
னவனுக்கு கோவினகாலத்தில் யயாஜநொரயம் மஹம்விபிக்
கும், இத்தை நினைத்து “ஸசுக்கி-பிரதாஸு-பா ஸாந-பெயொ
மவிஷயா । நாஹ-பநிஸாநஸுஸு சுதாநகொபி தஜீபிவி”
என்கிறது. இருவரும் சுஹிஸாநீராநஹம் பெறும்பேத்தி
லொருவெஷிமுமில்லை

இப்படி இவையிரண்டும் ஸாபெயொவாயங்கள், இவைத்
தால் ஸாபுமான மமவடிந-மவமும் ததூநீவாமமான கெக
கப-பு ௨-பெயம், இவ்வவாயர-புவமாயும் சுநுஹவர-பு
வமாயுமிருக்கிற ஜூநத்துக்கு விஷயமாப்கொண்டு மஹ
புக்ஷமொயுகாடி வேஷத்தாலே ஸாஸுநுக்கு லிபொவாய
கூழும், ரோகூத்துக்கு ஸாகூடி-வாயம் மமவசுபுவெயா
கையால் சுஜநக தபாவதிபுவதிக்கு-வாயகூபுவெடிசம்
புத ஸூ-பெஸகூ-பு-பெகூ ஸூ-பிவாஸப-பு-பு

ஹாபெஸிக டிவ்யாநு-பு-மஹஸுதா-பெகூ

ஸ்ரீராஜஹடி-ஸ-புரிணா விரவிதம்

தகூஸாராவ்யம் ரஹஸ்யம்

ஸ-வ-புண-பு.

ல்லேன், என்னுடைய வாத்தாய்ங்களு மவனதே, இவைத்தி
னுடைய ரக்ஷணமரமும் ஸவ-ரக்ஷணை வவனதே, ரக்ஷ
ணமரமும் ப்ரயாபவலியான வவனதே, என்றுவாவிக்கை
இதுதான் - நிக்ஷவ - ந்யாவ - ப்ரவதி - ஸரணாமத்யா
டி - ஸஷங்களாலே சொல்லப்படுகிறது, இப்படி ரக்ஷாமரம
மவரவ-ணவிசிபிஷ்ணுரடுவவரவ-ணமே சுமியாயிற்று,
ஸ்வரடுவமமவரவ-ணங்களுக்கு ஔகக்ஷமே நிகாம
மாகையால் - ஔகக்ஷவான மகியொமநிஷ்ணுக்கு மிவ
இரண்மொவஸூகம், ரக்ஷாமரவரவ-ணத்துக்கு சூகிஹந்யுமே
நிகாமமாகையால் - மொஹராயி-பான ப்ரவதிநிஷ்ணு
கு மிது-சூவஸூகம், சூகிஹநனு ஔகக்ஷவுக்கிவமூன்று
மாவஸூகமாகையால் - இவன் ஔகக்ஷ-ம-ம-ஷித்திர ப்ர
வதிரடுவமானவமி ஔக்யாதக மென்கிறது, ஔகக்ஷ
செ-ராவாயமாக விவிதமான மகியொமத்தில் சூகிஹ
வகிஹநன் - ஔகக்ஷ-ம ஸவ-ரக்ஷணை ஸ்ரீஹாராய
ணனிதத்தில் ஸவி-வைக்கவேண்டிய மரம் - மகியொம
மாகையாலே அபஹரவரவ-ணத்தில் - மவவானுக்கு உவாப
ஹரஸூகநிவெஸும மகி-மம், சூகிஹநன் ஸ்ரீஹாரணை உ
வாபஹரஸூகநிவெஸும நிவெஸிப்பிக்கையாவது - என்தலை
யிலுவாயாஹரத்தைச் சுமத்தாதே அவைத்தைச் சுமந்தால்
மேல்வரு மநிஷ்மெல்லந் தருகை ஸகக்ஷ-காரணிகனு வ
னக்கே மரமாகவேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை, இவ்வமி
க்கு விவிதங்களான வம்ங்களாவன - சூக-கடுஷுலாக
புமும் - ப்ராகிகடுஷுலாக-மும் - காவ-ணமும் - ஔ
ஹரஸூகமும் - மொஷுக்ஷவரணமும், சிலகிடங்களில் ஸ
ரணாமகிக்குச்சொல்லுகிற ஷாபிஷ், - சுமாமியிஷு-புயத்
தாலே யாகக்கடவது; மத்யாம-சூத்யாயாத ப்ரயாக்ஷமா
கையால் - அதற்கு “ஸாஸூதீ ஔ ஸவலிபிரிம-பு ஷ்ஹவாதி
யக” உத்யாடியில் சொல்லுகிற வம்கம் ஔகக்ஷ-ம-பு

ணுமாவது - உவாயானாஸுஞ்சுராவாகிவநாநு
 ஸாயாமம், இதற்குமிவையம் ஸுஸூரஸூகிசு ஹவதெக
 வாரதநுஜூமம், இதற்குவிருயி “ ஸுஸூரதநுரவவொ
 யஸு ததிரொயஉதீய-தெ ” என்கையாலே ஸுஸூரதநு
 ஜூமம், இதற்குபயொமம் - உவாயானாமிவபூதி, இதை
 யநுஷிக்கும்படி - டெலீரைப் பெறுக்கைக்கு பென்கையிலொ
 ருக்கமுதலில்லையென்கை, இக்காவ-ணும் “ தூமாமவ-
 ஸூகாவ-ணு ” மிகூரிகளில்படியே சூகிவநாநுஸாயா
 மகிடும மவ-ஹாமிர-புவமாயும் குவொதஹகஸமடி
 டிரொடநாமிர-புவ குவணவூதி-ர-புவமாயு மிப்படி வ
 ஹுவியமானாலும் உவாயாநுஷாநகாவுத்தில் சுநுதிராநு
 ஷாநமே || கிஹாவிஸூரஸமாவது - “ ரகூஷிஷு தநுகு-
 லாநா உதீயா ஸுஷூராதிக் | ஸவிஸூரவொஹவெடி ” தூ
 டிகளின்படியே ரகூககூரயுவலாயாதீகம், அதில் கிஹமா
 வது - பின்பொருக்காலும் அவ்விஷயத்தில் ஸாயம் பிறவா
 தபடி தானிருக்கை; உதூரகாமிநஸாயபத்தையும் தன்னநு
 வூதிசுவெந பூதிவையிக்குறபடியால் சுலகாமகாமிநகூ
 வயசுவிருராயமில்லை, இதுக்கு மிவையம் சுநகீகூரணீ
 யவாருஷகார விஸெஷஸவையாடிநுஸாயாமம், இதுக்
 குவிருயி - ஸங்காவஹகம், அதாவது :- ஸாயாரன் சுநகா
 வராயிகளுக்கவிமஜ்ஜனாகையும். அளவில்லாத மவுத்தைத்தருகை
 யும், சுபூவூவாரத்துக்குத் தருகையும்-தாழாதேதருகையும்-
 தறம்பாராதேதருகையும் - கூடுமோவென்று, இதற்குமிடிமம்-
 ஸாயாரனுடைய ஸவ-ஜூ ஸவ-ஸகூகூ ககி-நாநு-புவம
 மவ-கூ ஸவெ-காவகாரமிரவெகூகூ விவ்வகாரிகூ
 ஸகாயிகூரிடி-கூஜூமம், இஸ்காவவகவரிஹாரம்பிறக்கும்
 படியெங்கனெயென்னில்? மறுக்கவொண்ணாத வாயுஷகார
 விஸெஷத்தாலே விருரயுவராயங்களை கூறித்துகவிமஜ்ஜ
 னம், பூவூதி-ர-புவவூஜித்தால் பூவஹனம் ஸூரிகூடி

ஸகல ஸம்ஸாரவாயிகமாய் உபாயம்போலே ஸுதீப்ராஹ்
 மான அளவில்லாதவெய்தத்தையும் தரும், சுலபத்தாலே ஸரீகா
 ய-ஞான ஸுஜநஸாவ-ஹஸினைப்போலே தன்நிரூபாயிககா
 ருணாடிகளாலே இவன்செய்கிற சிவ்வானவூவாரத்தை
 தனக்குவாரொவகாரகமாக வாடிசித்துக்கொண்டு சூதஜ்ஜ
 னாய் காய-ஞ்செய்யும், மத்துள்ளஸாஹ்ய-ஹங்களுக்கு விஷ
 னித்து வலங்கொடுத்தாலும் சுநந்யஸாணனுடைய வு வத்தி
 க்கு ஒளகாய-ஹிமாணஸவஹிதமாய் ஸஹகாய-ஹாரநிரவெ
 கூமான தன் ஸங்கூபரூபத்தாலே காகவிவ்ஷணாடிகளுக்கு
 ப்போலே இவன் கோவினகரத்திலே சுவெகூழிதம்கொடுக்கும்.
 ஸுதந்யாஹிமாணஸவிஸித்தினாய் தன் ஸுயொஜநமாகவே செய்
 கிறானாகையாலே சுராரணேடு கிளிக்குப்பாலாட்டுங்கணக்கிலே
 தரம்பாராதேகொடுக்கும், இப்படி பிறந்த ஸங்காவ-ஹகநிவூதி
 யே இம்மஹாவிஸூஸத்தக்குவபொயம், இதை ஸம்
 ஹணசுநுஷிக்கும்படி - என்னவ்ஷிவமெத்துக்கு ஷெவரி
 ரையே உவாயமாக வறுதியிட்டேனென்கை || மொஹூகூவ
 ரணமாவது - ரகூகூவூபாய-ஹநாதகம், இதுக்கு நிவ்ய
 நம் - ஸுதாய-ஹகாருணிககூவூநம், இதற்குவிருஹயி - “உஹ
 வீநொமாணாஹாவாஹித்யூசுஹெகூநிதிதஜே” ஸுநகநிப்படி
 யே உபாஹிமாணஸாஹித்யூகையால் உஹவீநென்கிற
 ஜகநம்,ஜீவனுக்குவாருஹாய-ஹம் ஸுதீப்ராஹ்மானுலும் அத்
 தை சுபாவிதமாகக்கொடுக்கல் சுவாருஹாய-ஹாயிகூஹொ
 ஷவூஸம்மத்தாலே “சுவூயிதொநொவாயெசு” என்
 கிறபடியே ஸுதாய-ஹையே சுவெகூழித்தேதடுக்குமாகையால்
 ஸாணுஹவாஹித்யூஜநநமிதற்குவபொயம், ஷெவரிநே உவா
 யமாகவேனுமென்கிற இந்த சுநுஸாயாநாதக மொஹூகூ
 வரணம் ஸம்ஸாரவீதனான சுநுஷாநாவுக்கு சுநுஷாநகா
 மத்தில் ரகூணஸுதாய-ஹ காருணிககூவாஹித்யூநத்தாலே ஸ
 தவவஜிக்கும் || இவ்வம்மங்குளின் விருஹயிவிவூதினை

நுலுயாநத்தேடே மூரூவரூவரூவ வுதிவருவ
கூயபவநதுவத்தாலே வூருவவ்ருவூவமஹமாந வ
தூகூவூவவூவூவூவ பண்ணுகை||

இஸ்ஸாஹ் நஹ்ஷாஹ் தத்திற்குநடா தூரம்மா னருளிச்செய்யுஞ் சுருக்கு - சுமாதிகாவும் ஷெவருக்கமிஷி உவாணம்பண்ணுகை யாலே ஸஹ்ஸரித்துப்போந்தேன், இன்றுமுதலா யநஹ்ஷுல னாய் வதிக்கக்கடவேன், பூதிகுஷுலா உவாணம் பண்ணக்கட வேனல்லேன், ஷெவரீரைப்பெறுக்கைக்கு யென்கையிலொரு கைமுதலில்லை, ஷெவரீரையே உவாயமாகவறுதியிட்டேன், ஷெவரீரே உவாயமாகவேணும், சுமிஷிநிவ்யத்தியிலாத விஷி பூஷியிலாதலெனக்கினி உவமுண்டோவென்று ।

[illegible]

வாஸமும் கழியவேணுமென்று ஜோக்ஷாஸு-பூவதியில் அ
த்தையும் சேர்த்தநுஷ்டித்தாலும் அல்லது அதற்காக பின்பு
வதியை சுநுஷ்டித்தாலும் இவ்வைவரீதூதிகள் பிறவாதா
கையால் அங்கநுஷ்டிக்கிறவர் மிவுணர், பூவத்யநுஷ்டாந
த்தில் சுவிஸுஷ்டிமேஷமும் தநுருமன ஜோக்ஷாருவ
மலவிஸுஷ்டிவிஸுஷ்டி மிருக்கும்படி நிய-பாணாயிகார வா
ராஸாநிதியில் கண்டுகொள்வது, பூவத்யநுஷ்டாதம் வுர
க்ஷணாஸு-பூவத்யவாரமாதையாலே தன்னுடைய வுரஸு
ஷ்டெக வுலாவாதிகளை யறிந்த விவேகக்குக்கடாதென்றும்
ஸுஷ்டிவாரமாதாதும் விஸுஷ்டிவாரமாதாதும் பூவ
த்யென்றும் மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ள தவருவமும் தச
வஸந-பூவத்யமும் ஸ்ரீஜெஹஸ்துயஸாத்தில் வுரபு
வாய ஸாஸநாதிகாரத்தில் கண்டுகொள்வது॥

தி ஸ்ரீஸெவகூலகீதகெந ஸ்ரீமிவாஸயகீடூஜ

வாஸெஸிக லிஷாநுஷ்டிவஸஸுதாசெந

ஸ்ரீராஜஸுஷ்டிவஸஸுதாசெந விரவிதம்

பூவத்யஸாஸுஷ்டிவஸஸுதாசெந

ஸுஷ்டிவஸஸுதாசெந

ஸ்ரீ கௌ ஸ்ரீ நிவாஸஃ ஹா ஷெஸிகாயநமஃ.

❀❀❀❀❀ திருக்புத்தியலாசுபாசம் ❀❀❀❀❀

ஸ்ரீராமஸ்துயலாரஸங்கீத வகாரத்ஸ்ரீ ரஜணம்
வண்ணி । காவெ-வ வவெனா துரக்யதுவாரம் ஸவெ-
ஸ்துாரவஸு மாரவ-வ வவ்வாஃ॥

வத்யஸங்கீதன வவெ-புரானிடத்தில் ஜோக்ஷாஸ-
வரநாஸம்பண்ணின வயிகாரி - புவத்யுதரகாஸம்
துடங்கி தனக்குகோலினவதைப்பத்த கத-புராமில்லா
மைபாலும் ஸ்ரீகீதவரன வவெ-புரான் 'ஜாஸ-வம்' எ
ன்கையாலே நிற-புராய் - விஸ்வநீபன வவன் "ஜோக்ஷி
ஷாதி" என்கையாலே மவவியியில் நிஸ்ஸபனாய் நிற-புர
ாய் - தான் பெறப்புகிறவாஸபுர-ஷாஸ-பத்தைப்பார்த்து
ஹிஷ்டிநாவுமாய், தன்னிடத்தில் கலாபுராவிராரான
சிலர் வெஷஷொஷாரொவணாடிகளைச் செய்து நிமிக்கிலும்
தானவர்கள்பக்கல் வெஷகொவாடிகளன்றியில் அவர்களுடைய
கதி-விஸெஷாடிகளுக்கிறங்கி நிவி-புரான வித்யுபிருக்குகையும்,
புத்யு-வய-புரங்களான ஹபெஹதூக்களைக் கண்டாலும்
"கூதகூத்யு-பு-கீக்ஷணை புத்யு-பு-பிபிவாதி" யென்
கிறபடியே இஸ்ரீராமனாரமென்படப்புகிறேமென்கிறகரை
தலத்து ஸ்ரீகீத்யுபிருக்குகையும் "மஜ்வாவீக்ஷை" துாடிகளி
ற்படியே - பிராட்டிநடத்திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டி-ஹத்தில்
தேத்தத்தையும், ஷெஹபாபெரு கதி-புராயினையாகையாலே உத
திநாஸங்களில்போலே ஸ்ரீகீதியிலும் ஸுபத்யுமத்து - அதில்
"சுபு-பு-தாமதாஸெஷாதி" என்கிற விவிதஸெவைதவிசுத்யு
பெயராலே கலாபுரவிஷயத்தில் சுதிபு-பு-த்யுமத்து கதிபிபி

[illegible]

[illegible]

யிருக்கும்படியையறிந்து அப்படியே நிரவராயமாக வந்தி-
 தனக்கு லவதீக்கிப்பின்பு பூரோஹிகளாலே வரத்தக்க
 வாவங்கள் கடுஷவிஷயங்களாய் கழிந்துபோகையாலும்
 ஸ்நிவெஷக்கிவாபகமான வநாவத்தில் ஸுபீவருவ-
 வவராயம் தனக்கு ஜம்பாதாகையாலும் மாவியான விவை
 களுக்கஞ்சி இவையும் கழியவேணுமென்று லவதீபண்ணு
 தே பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாப்போலே லவதீ
 தியோடேகூட யிருக்கிற தனக்கு சூதாமாணவருகியில்லா
 மையாலே ஸுபீவருவ-
 ங்கள் வந்தால் அதுக்கு கூடுகொள்ளவேண்டாவென்கிற
 கூடியுஷிகளின் வாகுத்தைக்கொண்டு கலங்காமல் ‘வவ-
 வெஷோஹோஷயிஷாதி’ என்று ஸாரோஹோசொல்லச்செ
 ய்தேயும் ‘சுவாயஸவ்வெவஷோ’ லவதீதம் ஸாரோஹோசு !
 லவதீதிரியஸாது யதாமஸாரணம் வஜே’ என்றுவி
 ஸெஷிக்கையாலே லவதீதந்தங்களில் யதாமஸாதிவலிபு
 யதீதாமஸாதி நிராமஸிதயா வுவெஷிதம் - தன
 க்கில்லாதவிஷயத்தில் லவதீதத்தை லவதீதமாக வ
 துஷித்தால் அதுவங் கழிகையாலும் - லவதீத-
 ஷத்தால் கரிவெஷிதயாய் தான் கூடுகொள்ளுகையும் கை
 தப்பினபோது ஸாரணம் ‘கூடுநயநவாஸுஷெவ, ஷெவா
 ஷயாஸ விஷா’ லவதீதங்களிற்றடியே - யதீதயமதம
 ன்றிக்கே - ‘கூடுந, வஜே’ என்றுமுதலாக வோதுகிறஇங்
 குத்த உவெஷிதவத்தாலே சிகையறுக்கும் விரகுகளாமுன்
 னிட்டு , கூடுநயத்தாலே ஒருகண்ணழிவாலே தன்னை
 ஷித்துவிடுகையாலும் - யெப்படிக்கும் கோவினகூடுத்தில் வ
 வலிபியில் ஸாஸயில்லாமையாலே ஸுபீவருவ-
 வம் ஸவலித்தால் ஸுபீமானவதத்தை இழப்போமோ! வெ
 ன்று வெஷப்படாமல், இப்படி லவதீதத்தக்கும் வரி
 லவதீதமானது லவதீதவஜேய் ஸெஷியான ஸுபீவதீதயினு

[illegible]

[illegible]

சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீகிருஷ்ணர்களான ராஜோவவாரங்களைப் பண்ணிவைத்து - சூரியபிரகாசத்திலும்கோலத்திலே புகுந் விட்டு “கடா பூஷாஜெஹராஜா ஜமதஸ்திராகநாஸநம்” உதூரிகளின் கட்டளையிலே இவன் ஜெநாரயித்தபடியே இழந்த விழுவெல்லார்தீர நிரதிஸயஹமூன தண்ணைக்காட்டி “தன்மைபெறுத்தத்தன்தாளினைக்கீழ்க்கொண்டருளி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருத்தி, ஒழிநில்காலமெல்லாமுடனும் மன்னிவழிவிடவடிமைசெய்யவேண்டுநாமென்றி” வன் ஜெநாரயித்த ஸவ-கௌஸவ-காம ஸவ-காவஸூலித ஸவ-கவியஸு கெகசப-கபய-கமாய் - தன்னோடிவனுக்கு வரஜஸாஜீம் சொல்லும்படி தனக்குமிவனுக்குந் துஷுமாய் ஸாயுஜ்யஸப வாயுமாய் ஸாஸ்திரஸாஜீஷுஸாராஜிஷுங்களை - ஸதெவ ஹாஸஸூயத்தாலே தன்னிலேகௌஸமாக வுடையதாய் “ஜாஜுவெதது துக்ஷாவைப வுநஜ-கநவிஷுதெ” வாயினால் நமோநாரணுவென் றுமத்தகத்திடைக்கைகளைக்கூப்பி, பப்பாயி னான்பின்னையித்திசைக்கென்றும்பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாரே” உதூரிகளிற்படியே பின்பொருக்காலு மழியாததாய் வரஜகஜிஜநுமாய் தன்னுடைய வநனங்களான முணவிமுஹ விஹ-கிஷவவிதங்களி லொன்றும் குறையாமல் நிரதிஸயஹமூமாக விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற வாரி வ-குண-காமுஹவர-குபமான வரஜவாருஷாஸ-கத்தைக்குடுத்து ரக்ஷிக்கும். மிகுஜெஹாஸுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணர்களின்சொல்லுகிற ஹ-குணாக வித்யுனாகமஜநாடிகள் கஜ-கஹை-கஜ-கங்களன்றிக்கே ஒருகாப-கவியஸுஷாஸ-கமாக வீஸுரெஹெப்படியாகப்பிறந்தவெஹெஹபாலையாகையால் ஒருவிரெஹயமில்லை

உதி ஸ்ரீவெஸுதக-உதீவகெந ஸ்ரீநிவாஸயகீடூஜ

ஹாஜெஸிக ஹிஷாநாமுஹவஸுஸதாஹெந

ஸ்ரீராஜஹிஷுஸ-குரிணா விரவிதம்

உதூரகூதுலாராஜேஹவஸுஹ

ஸவ-குண-கூ.

பெரும்பாலும் வணிகத்தில் - ஆயிரக்கூறமான சுகா

ரம் - “சுநிஷெயெ வுராக்ஷிண” உத்யாதி திவம்புக்களா
 லும் “சுவரகூஷெ” உதிவ்யுத்ததியாலும் ஸவ-ரகூஷை
 ஸவெ-ரகூஷைச்சொல்லுகிறது, “உகூஷாஸஹ ஹுஷீகெஸ்”
 உத்யாதிபுரணங்களாலே இங்கே வதீஸம்வம் மகூஷம்,
 சுகாரொத்யம் மொவித்துக்கிடக்கிற வத்யு-பி-தாடிஷ்யு-த்தை
 விவக்ஷித்துக்கொண்டு ஜீவவாரகாதாக்களுடைய நிருவாயிக
 சொஷஸெஷிவாவத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறது உயுராக்ஷ
 ரமான உகாரம் ப்ரளதப்யொமத்தாலே சுவயாரணமான
 போது இடிவகிகளை யொழிந்தாருக்கு இஜ்ஜீவன்நிருவாயி
 கஸெஷமென்று ஸங்கியாமைக்காகவந்யொமவ்யவெஷமிங்கே
 ஸாஸமாப் காமஸாகொவயில்லாமையாலே சுயொமவ்யவ
 வெஷமும் விலிம், இவ்வுகாரத்தை உகூஷாவகமாதச்சொல்லும்
 வக்ஷத்தில் இவ்வயாரணமகூஷம்மாகக்கடவது இப்படி
 தோத்தின் சொஷிவத்துக்கு குபரபனய் ஜோநஸூர புவனய்
 ஜோநமூணகனய் சுணுவான ஜீவாதாவச்சொல்லுகிறது
 உகாரம், ஆகவித்தால் ஜோநஸூரபுவனய் ஜோநமூணகனய்
 சுணுவான நான் ஸவ-ரகூஷரான டிவ்யுஷ்வகிகளை
 யொழிந்தாருக்கு சொஷமன்றியில் அஜீவ்யுஷ்வகிகளுக்குநிரு
 வாயிகஸெஷமாயே இருப்பனென்று ஜீவஸூரபுவ ப்ரகீவாடி
 நவரமாகிறது ப்ரணவம் உயுரீவடிமான உரீஸூ - ஸூ
 கூபொஜ்ஜையில் - ௨: - என்று ஷஷ்ஷஜ்வாவகவடித்தோடும் -
 நஞோடும் கூடியிருக்குகையால் - ௨: - என்கிறவெஷாத்யம்ப்ர
 ணவத்தில் த்யுதீயாக்ஷரத்தை சுநுஷம்மித்து நானெனக்குறி
 யே னல்லெனென்றாவது - ஸூரதந்யு-மென்கிறவடித்தைசுயூஹ
 ரித்து யெனக்கு ஸூரதந்யுமில்லையென்றாவது சுஸம்மாகக்கட
 வது அப்போது இ ஹரீஸூ ப்ரணவத்தில் ப்ரகீவாடிதஸூரபு
 வஸொபநத்தை ட்யுஷீகரிக்கும்; இங்கனன்றிக்கே? ௨: - எ
 ன்கிறவெஷாத்யம் கிம்விசி என்கிறவடித்தை சுயூஹரித்து எ

னக்கு வேறுவாயமில்லை யென்று ப்ரவத்யுபிகாரமான வாகி:வ
ந்யூநஸ்யாநரூபமாய் அத்தாலே சூக்ஷிவ்மான ப்ரவதி
இங்கு ஸூத்ரிப்பிக்கப்படுகிறதென்று சொல்லவுமாம், அன்றிக்
கே? ப்ரணவம் ஸூரூபவரமாகையாலும் மேலில் வடிவம் வு
ரூஷாஸ-பவரமாகையாலும் ஐயுதவழிதமான விஹ்ஸூ உ
வாயவரமாகை உலிதமாகையால் ஸூத்ரிவ்யாஜனையிப்படியே
“நாஸிபதீதிநஸி” என்கிற வ்யூசவத்யியாலே ப்ரவதிவரமா
கவுமாம் இப்படி இன்னுமிஹ்ஸூக்கு - சுநெகாஸ-ங்களு
ண்டு “மயர்ந்தமைதீர்ந்துமத்தோர் வழியின்றி அடைக்கலமாய்”
என்று இஹ்ஸூினஸ-ங்களை யாவாய-ர் ஸம்ம ஹித்தருளுகை
யாலே இப்படிஸஸ-த்யம்-இஹ்ஸூக்கு ஐயுமாகக்கொள்ளு
கை உலிதமிதே ! * இப்படி நஸூலில்தோத்தின ஸாரணாமதி
யாகிற ஸூத்ரோவாயத்தாலே ப்ரஸாடிப்யனாய் மேலில் வது
பிடியில் விவக்ஷிதமான டெகஸ்ய-த்துக்கு ப்ரதிஸம்யயுமான
ஸாரணுனுடைய படியை வெளியிடுகிறது நாராயணஸவம்,
அதில் “நாராஃ . சுபநம்-பவ்ய” என்கிற வஹுலீ ஹிஸஸிஸத்
தில் “நாராஜாதாமி தக்ஷாமி நாராணீதி ததொவிஃ : தா
நெய்வவாயநம் தஸ்ய தெந நாராயணீஸ்யுதம்” உத்யூதிகளிற்
படியே நாரங்கொன்று ஸவ-தக்ஷங்களையும் சொல்லி - சுய
நஸவத்தில் “ஂஸ்யுதஉத்யுயநம்” என்கிற சுடி-வ்யூசவதி
யாலே அவைத்தை வ்யூவ்யமாக உடையவனுடைய ஸவ-த்யூ
வகஸும் சொல்லப்படுகிறது, “நாராணாஸ்யநம்” என்கிற த
து-ரூஷஸிஸானில் “ ஊன்மதள ,, என்கிறபாதுலில்
ஂஸ்யுத சுநெக என்று சுபநஸவத்தில் கரணவ்யூததியா
லே உவாயகமும் ஂஸ்யுத சுஸள என்கிற சுடி-வ்யூததியா
லே உவெயகமுமஸ-மாய், “ ரிஃஷ்யெ , என்று ரிஃய
துக்ஷபவாயகமாகையால் - நரங்கொன்று நாராஹிதங்
ளான சூதூக்களைச்சொல்லி - அதின் ஸூத்ரிஹங்களை நாரா
ஸுத்தாலேசொல்லி - அவைகளுக்கயனமென்ற வித்தால் தி

வாக்யசூத்ரமென்றும் ஸாப்யாபவெஷ்டிமுண்டு, ஸாகவாக்யத்தில்*
 புணவத்தை நாராயணஸூத்துக்கு விசெஷணமாக்கி - ந³
 ஸ்ஸை ஹஸஸிவ-ஃணவரமாக்கி - புணவாஸ-ஃய நாராய
 ணாயந³” என்கிறவித்தால் இத்திருநீநமஸோவாபவரம் 1௧ ||
 ந³ஸூக்கு காயிகவ்யாவாரவிசெஷரூப வாரூஷாஸ-ஃ
 மஸ-ஃமாக்கி “புணவாஸ-ஃய நாராயணாயந³” என்று
 யோஜித்தால் இத்திருநீநம் வாரூஷாஸ-ஃவரம். இவ்விர
 ண்டியோஜனையிலும் ஸூரூபவம்சூஸ-ஃ || - ௨ - || வாக்யசூ
 தத்தில் புணவத்தையும் ந³ஸ்ஸையும் ஸவ-ஃயமாக்கி பு
 ணவாஷுக்ஷரமான சுகாரத்தை நாராயணஸூத்துக்கு விசெ
 ஷணமாக்கி புணவெவகெஸுத்தை யநுஷ்டித்து - “சூய
 நாராயணாபெவ - 3: சுஹ” என்று வாக்யாஹயம்-ய ஸ
 வ-ஃரக்ஷு ஸவ-ஃயாரனுவனுக்கே நான் நிர்வாயிகஸெ
 ஷன், நானெனக்குறியேனல்லென்றஸ-ஃமாக்ககடவது, இ
 ந்தயோஜனையில் திருநீநம் வாக்யசூத்தாலும் ஸூரூபவிசெ
 யநவரம் || - ௩ - || ‘ஸூவி-ஃ’ என்றொருவடித்தை
 சுயாஹரித்து இவ்வாக்யாசுகாரவாக்யநாராயணனுக்கே ஹ
 க்ஷநஸூவி-ஃ, எனக்கு ஹரமன்று; என்று சுஸ-ஃமானல்
 அப்போது வாக்யசூத்தாலும் உவாயசூதிவாக்யம் ||--௪--||
 சூதிவாக்யம் பூாஸ-ஃநாவடித்தை சுயாஹரித்து சுகாரா
 ய-ஃநாராயண கிங்கிராஹம் ஸூரம் - 3: நஸூரம் - என்று
 யோஜித்தால் - இத்திருநீநம் வாக்யசூத்தாலு மிஷ்டிபூவூ
 நிஷ்டிவிபூதிரூப வாரூஷாஸ-ஃபூாஸ-ஃநாவரம் || - ௫ - ||
 சூபெவ - 3: ௩ - ந - நாராயணாய, என்றுவாக்யசூதவகூத்
 தில் * ஸவ-ஃரக்ஷுனுவனுக்கே நான் செஷணமுகன், என
 க்கு ஸூதநூடிகளில்லை நாராயணன் பொருட்டாவெனென்கி
 ர வஸ-ஃத்தில் வாக்யசூதம் ஸூரூபவரம் ஸாகவாக்யம் வ
 ரூஷாஸ-ஃபூாஸ-ஃநாவரம் அப்போது கிஷ்டிவிபூதிரு
 ஸ-ஃ || - ௬ - || ந³ஸூ - கிஷ்டிவிபூதிபூாஸ-ஃநாவ

ரமாகவுமாய், இவ்விரண்டுயோஜனையிலும் திருநீதம் ஸ்ராவண வாராஷாஸ-பவரம் || — ௭ — || முன்போல ப்ரணவஜ்ஜனங்கள் ஸ்ராவணவரங்களாய் உதாரவடிம் மொவ்யகவரணாஸ-பவரம் செஷஜ-வகுதிதமாய் உவாயவரமாகக்கடவது, அப் போது திருநீதம் ஸ்ராவணவாவாயவரம் || — ௮ — || சூரெயவாஹம்ஸஜலி-கம்- என்று ப்ரணவத்தை ஸ்ராவணவரமாயும் மேல் வாக்யஅபத்தை சுநிஷ்டிவ்யதிவருவ-க உஷ் ப்ரவ்ய-ஸ்ராவ வாராஷாஸ-பவரம்-தாவரமாகவும் யோ ஜிக்கும்வகூத்தில் திருநீத முவாயவாராஷாஸ-பவரம் || ௯ || ப்ரணவம்ஸ்ராவணவரமாயும் - ஹரஃ உத்யபூரணாரண-ஃ ஹரோந-உதிஜஸ்தை உவாயவரமாயும் - தாராயணபஹ வெய மென்று உதாரவடித்தை வாராஷாஸ-பவரமாகவும் - யோஜிக்கும்போது திருநீதம் வாக்யஅபத்தாலே பவர க்ர-தம் ஸ்ராவணவாவாயவாராஷாஸ-பவரம் || — 10 — || இப்படி வணகவாக்யத்தில் யோஜநாஅபமும் - 1௨ - வாக்யஅபத்தில் யோஜநாஅபமும் - 1௩ - வாக்யஅபத்தில் யோஜநாவஹமும் - 1௪ - ஆக இப்படி பத்தப்படியாக யோஜித்து சுஸ-ப-நு ஸாயாநம்பண்ணுவர்கள் || உபம்

இப்படி திருநீதத்தில் - சிஷ்யவடித்தில் தோத்தின உவாய விசெஷத்தையும் - இதன்மஹமாக துதீயவடித்தில் சொன்ன வாராஷாஸ-விசெஷத்தையும் - விஸஹமாக ப்ரகாஸிப்பிடுகிறது உபம், இம்-தும் உவாயவெயவராவாஸ-அபத்தை அடைவே வாயஅபத்தால் ப்ரகிவாழிக்கையாலே அபமென்று பெர்பெத்தது ! இது ஸ்ரூக்-திமமான காந்திகதும், சிதான ரங்களில்கட்டில் இம்-தும்பிகபூவாவமாயிருக்கும்படியை 'பெதகெதாவியூகாரணவபவணாகு'நித்யாதிவாக்யங்களாலே கண்டுகொள்வது ! இதில் முற்பட 'ஸ்ரீரீணாராயண' என்று ஸவ-ஸாரணமான வரகைத்தைச்சொன்னபடி, இவன் ஸாரணமும்போது க்ஷேவிரிஷி ஞயிருக்குமென்கைத்தா

வடுவ-வ்யத்தில் ஸ்ரீஹ்நம், ஸ்ரீஹ்நம் வடுவ-வ்யத்தில்
 விஸெஷணமாகல்? உவாயவிஸெஷணத்தா லுவாயவிஸம்வா
 ராதோ? வென்கிறவொஹ்நம் - உவெயவிஸெஷணத்தாலுவெ
 யவிஸம் வருகிறபடியால் உதாரவ்யத்திலு மது விஸெஷண
 மாகாதொழியும், உதிபூதிவஹ்நிகளாலே வரிஹ்நம், ஸ்ரீஸ
 ஷத்துக்கு - 'ஸ்ரீபதே - ஸ்ரீபதே' உத்யாதி நிக-வநங்களா
 ல் - ரக்ஷணாயி-களாலே சூத்ரயிக்கப்படும் - இவர்களை ரக்ஷி
 க்கைக்காக ஸவெ-ஸாரணை பாஸ்யத்திருக்கும், உத்யாதி பொ
 ருளானபோது இவன் வுரூஷகாரமவெதெய்ய நிற்கு
 கைமுதலான வேத்தம் சொல்லித்தாம், ஸாவெஷண வு
 ரூஷணுக்கு கவெஷிதம் தலைகட்டிக்கொடுக்க வல்லவெதென்
 னவிறிஷணைக்கு உவாயமாகவரிக்கப்பட்ட வெதநாணாம்
 வுரூஷகாரமென்று வ்யவஹரிக்கப்படும் ! இப்படி இஸ்ஷ
 த்தால் தோத்துகிறவநேகாஸ-ங்களில் ஂஸ்யாஸனுடைய உ
 வாயவ்யத்துக்குறுப்பானவைகள் வடுவ-வ்யத்திலும், ஸ்ரீ
 வ்யதைக்கு உவய-ஹ்நங்களானவை உதாரவ்யத்திலு ஶத
 ஸ்யெயங்கள், இவ்விடத்தில் ஶதவ- உவயெயவிஸெஷத்
 தாலே நிக்யெயமத்தைச்சொல்லுகிறது, நம்மாழ்வாரும் 'இங்கு
 மங்குத்திருமாவின்றி யின்மைகண்டு' உத்யாதிகளாலே உவா
 யெஸெயிலும் வஹ்நெஸெயிலும் இந்த ஸ்ரீஹ்நத்தில்சொன்ன
 நிக்யெயமத்தை சுதாஸ்யித்தார், இங்குத்த நாராயண
 ஸஷத்துக்கு ஸாரணுதையிலே கோக்கானபடியாலே " நிகரில்
 ப்புகழாய்" உத்யாதிகளில் ஸ்ய-ஹ்நங்களான வாக்ஷ்ய வ்யாதி
 ஸளஸீஷ்ய ஸளஸீஷ்ய ஸவ-ஹ்ந ஸவ-ஸ்யஹ்ந ஸத்யஸ
 ஹ்ந வாரிகாராணிகை க்யதஹ்ந வ்யிரக வரிவடுவ-
 ஹ்ந வாரொஹ்நாணங்க ளிங்கு ஸ்யநாஸ்யெயங்கள் ||
 இவைத்தில் - வாக்ஷ்யமாவது :- ஹ்நாஸ்யெய விஸெஷண
 ஹ்ந, ஸ்யாதிமாவது - ஸ்யெயவிஸெஷம், ஸளஸீஷ்யமாவ
 து - ஹ்நெஸ்யஹ்நாஸ்ய, ஸ்யெயஹ்ந, ஸளஸீஷ்யமாவது -

வதகாடிபுலம்மன தன்னை வகலுதநுஜதபநவிஷபதம்
மதனாகப்பண்ணுகை, வவ-புலுமைவது - “யொவெதீபுமவ
தவ-ம் புதுகெண ஸாஸ்தி” என்கிறபடியே வவ-பு
தையும் வாகாசுகரிக்கை, வவ-புலுமைவது - ஸாஸ
ரிதனோ மித்யஸுபரிவரிஷத்தல் சேர்ப்பிவைக்கும்படியான
சவடி தவட நாலாசுபு-ம், வத்யஸுபுலுமைவது - தன்ஸ
கூத்துக்குத் தன்னாலும் புதிமதியன்றிக்கே யொழிகை
வாரிகாரணிகமைவது - ஸாஸ-புலுமெகுவா டு-வ
மிரகாரணெஹே, புதுகெணமைவது - சுத்யபுலுமாரத்தை
யும் வாரொவகாரமாகப் பண்ணினுப்போல் மறவாதெழிகை,
வாரிகமைவது - சுத்யகாரணாமஹுதர் விலக்கிலும் “நத்ய
ஜெபம் சுபஹுத” உத்யாடிகளிற்படியே சூபிரிதலாரகூணத்தி
ல் நிலையுண்மை, வாரிவகுண-புலுமைவது - சுவாபவதல
காசுதம், வாரொவகாரமைவது - சுத்யவாயிவய-புலுமை
வாரிவாரணாசுபு-த்தை சுவெகித்தைக் குறுப்பான வார
வத்யுதை || — இவிடத்தில் “ஸ்ரீரீராராயணவரண” என்று
வத்யுமைவது யோஜிப்பர்கள், ஸ்ரீரீ? - நாராயண? - என்று
இரண்டுஸம்வாடிகளாக்கி - தவ - என்றொருவதத்தை
சுத்யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள், “மித்யஸிதெதகாரொ
தத்யாஹிவவளவார | யஸ்யாஹிவதாமுடிபெ தஸ்யா வள
வஹியிவ-ஜெச” உத்யாடிகளிற்படியே லிபுலாமலவித்யு
புலாநாஸம்பெபமாகையால் இவாணஸவம் “உன்னடி
கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே” உத்யாடிகளிற்படியே செஷமஹு
னிழியுந்துரையான வரணத்தைச் சொன்னாலும் - “வாவஹ
நதியஸவாஸார, வாவாஸா டுவுவிவிதாவஹாரிண” உத்யா
டிகளிற்படியே ஸாமாஸுபமான லிபுலாமலவித்யு, மித்துக்கு
உவகூணம், வரண - என்கிற லிபுலதத்யுத்தைக்கொண்டு
வத்யுஸம்வய முவகூணமென்பாருக்கு? - நாராயணஸவ
த்தில்கொன்ன மாணஸம்வயமும் உவகூணமாக புலுமி

ஸா பூசகம் ஸ்ரீமாத்நாராயணமஹேஸ்வரம் । ஸவ்யஸ்திரி
 தூம ஸ்வாஸ்தீஸாயஸ்வஸ்தீ தாம்” என்றருளிச்செய்தபடியே
 ஸாரமான வஸ்து-பங்களாறுண்டு, ॥ சு ॥ எங்கனென்பென்றில்? ப
 ஸ்து-பங்களாவது * வஸ்து-ஸ்வாஸ்தீஸாயஸ்வஸ்தீகள், அதில்-
 ஸவ்யஸ்திரி * அதின் வாரிகளாகவே விவக்ஷிக்கிறது, வஸ்து-
 வஸ்துமஹேஸ்வரி வஸ்து-ஸ்திரிதை விவக்ஷிக்கிறது, தூமமாவது *
 சுக்லிந்திரிதாஸிதாஸி தன்னிலையைக்கண்டு உவாயாஜாநங்களில்பு
 ஸ்துத்திக்குகைக்கி ஹேதூவான சூடுஸெயத்திருக்கை, அதில்
 வரி என்கிற உவஸ்து-பத்தால் அதில்ஸவ்யஸ்திரிகாரத்தாலும்
 யொழிதையில்லாமை தெனிகையாலே பிறந்த நெருமாஸூ
 திராயம் சொல்லப்படுகிறது, தூம - வரிதூஜ * என்கிற
 து - வியிடன்றிக்கே, வரிதூஜவிதஸம், யென்றநூவாடி
 மாய் - சூகிஷநூத்தாலே ஸவ்யஸ்திரி-பங்களான உவாயாஜாநங்
 ளில் ஆசையத்திருக்கிற நீ - என்றஸ்திரி-பக்கடவது, இவ்
 நூவாடி வஸ்துத்துக்கு சுயிகாரிவிஸெஷத்தைக்காட்டுகை வ,
 யொஜநம், இவ்வஸ்துத்தில் புவதீக்கு நெருமெவையும் வ
 கஸஸ்துத்தில் விவக்ஷிதமாகக்கடவது, இவ்வஸ்துத்தினஸ்துத்தை
 ‘சுகதொஸ்கூயிகாரிக்’ மென்றருளிச்செய்தது * சு * வ
 ரிதூஜி என்கிறது வியிடானபோது ‘ஸவ்யஸ்திரி’ என்று
 கஸ்து-ப-கஸ்துஷியில் ஸித்தியெயாய் தூமஸஸ்துத்துக்கு தூமா
 நூஸ்யாந மஸ்திரி ஸவ்யஸ்திரி-பங்களும் தன்னையொழிதா
 வஸ்து-பக்க கழித்தபடியை சுநூஸ்யித்துக்கொண்டென்ற
 படி, இவ்வஸ்துத்தில் காவ-பண்ணாடுவவதூமம் வியெய
 மாகிறது; இவ்வஸ்துத்தை “சூகிஷநூவாடிதா, என்
 றருளிச்செய்தது * உ * சூகிஷநூவாடிதாஹும் ஸவ்யஸ்திரி-
 ஸ்வாஸ்தீஸாயஸ்வஸ்தீ, “வரிதூஜி, யென்கிறதுக்கு நிரவெக்ய
 யென்றஸ்திரி புவதீக்காக ஒரு ஸ்திரி-பங்களு ஸநூஷிக்க
 வேண்டாவென்று புவதீத்திரிநிட நெருமெவையும் வியெய
 மென்றும் சொல்லலாம், அப்போது? உவஸ்து-ப ஸவ்யஸ்திரி

யாரண யோகி காவாடிகங்களான சூலிகாவாடிகளு மிதுக் காமமன்றென்று விவக்ஷிக்கிறது, இப்பக்ஷத்தில் சுயிகாரமான வாகிஷமும் 'ஜோசூலி', என்கிறவிடத்தில் சொகஷோகி மாகிறது, இவ்வயுத்ததை 'சுமம்மாவொ யஜோணம்', யென்றருளிச்செய்தது, இப்பக்ஷத்தின்படியே சுமம்மங்களான மிகு மெஜிதிகங்களுடைய வமூஷாந்ததைத்தவிர்த்து திரியவமை யுமோ? வென்றில் 'வஹகாரிஷ்வமம்', என்கிறவகுதியில் சொன்ன விஷுவஹகாரிஷ்வமம் தவிர்த்தாலும் 'விவிக காவாடிகாஷகரிஷி', என்கிற வகுதியில்சொன்ன விவிக யோமானுரத்துக்கு புவணப்பக்கல் மிவாரகரிஷ்யாகையால் சூஜாமாவாமராவ குகோபயோகமான சாகுமிது மெஜிதிகாநூஷாந்ததை விடவிரகில்ல * ௩ * இங்கன ன்றிக்கே சுசாகுங்களான யஜிங்களில் புவகினை இத்தை த்தவிர்த்தென்று சுசாகாரணம்வாரிக்கப்படுகிறதென்றும் சொல்ல லாம், அப்போ 'வரி', யென்கிறது இப்படி புவகித்தவிர கிறேமென்று வஜேவர அந்த வஜிதாமத்தையும் விவக்ஷி க்கிறது, இவ்வயுத்ததை "சுசாகாரணவாரண" மென்றருளிச் செய்தது * ௪ * அன்றிக்கே? முன்னமே உனக்கு ஷுஷ ரங்களான யஜிங்களில் நீ புவகித்தக்கவே வேண்டாமென் னு சூசாவொசாநூபுதி மிவாரிக்கப்படுகிறதாகவுமாம், இவ்வ யுத்ததை "தஜிதா தூசாவொசா" மென்றருளிச்செய்தது * ௫ * இங்கனன்றிக்கே? கோஷுவாயதவிஷேகத்தில் புவகித்த வஹாயமாக ஒண்ணக்கட்டி சுமூஷித்தல்? புவஹாஷு தூயத்தாலே விரோயம்வருமாகையால் உவாயானுஷேக த்ததைத் தவிர்த்து சொல்லுகிறதாகவுமாம்- அப்போது "வரி" என்கிற உவவமும் வஜிமமும் தவிர்த்துவிடவந்தாலும் விரோயம்வருமாகையால் தஜிதாமத்தையும் விவக்ஷிக்கிறது, இவ்வயுத்ததை "புவஹாஷுதூயபவகுயம்" மென்றருளிச்செய்தது, * ௬ * உவாவகனுக்கு தூயமான ஷேவகாணாடி யஜி

தமிழ் மிவ்வயிகாரிக்கு விவசாயக் கமல்லைமைபால் அநிவ்விடத்
தில் விவசாயிகமன்று. இப்படி கூறவாடிவசுத்தி லொயல்
மும்- வியிவசுத்தி லஞ்சயல்மும் - அது அது (க்) கயல்
ங்கள் கண்டுகொள்வது இங்கனன்றிக்கே? ஸவ்யயல்-வ
ரவிவசுத்தி வவசுத்திக்குமென்றும் வசுத்தி மத்தூரிப்பு
டைகலிலுள்ள வசுத்திகளெல்லாம் கூடுதலாகவிரையுமவசுத்த
ளாதெயால் ஸவசுத்திக்குநாடிவசுத்திங்கள்.

“சோழம்” மென்கிறவடிவங்களடைவே - ஸௌந்தரத்தையும், ஸ்ரீராமத்தையும், ப்ராயசநெய் விவகரிக்கும் . சோ - என் கிறவடிவத்தாலே - ஸவ-ரகக்ஷை - ஸவ-ரஸௌக்ய - ஸ்ரீபதிவ திகாபி மூணங்கனும், கிஷ்கிந்தாமலிமூலவிஸௌக்யமும் காட் டப்படுகிறது . அகம்மூணங்கனி லாபிசரக்ஷைத்துக்கு ப்ராய சசேதங்கள் , “ஸவ-ரஜோவி ஹி விஸௌக்ய ஸ்ரீகாராணிகொ விஸவ” என்றும் “ஸவ-ரமஸதி கரூணாஸஸதீஷு” என்றும் ஸம்மூ ஹிக்கப்பட்ட ஸவ-ரக்ஷை, ஸவ-ரஸௌக்ய. வ ரசகாராணிக்ஷைங்கள் - ஜோமஸதிகள் - நிமூலமநாபி ஹஸாயாரணங்கள், ஸ்ரீராம - ஸ்ரீமொவகரணமாக்குகைக் கும் ஹொமொவகரணமாக்குகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜோமஸதிகளை ரக்ஷெண்காணங்களாக நிபமிக்கமாட் டாது, காராணமு மதின்கவகிகளான வாஷீஸ்ரீதிகளும், ரக்ஷெண்காணங்கள் . இப்படி சூழிசரக்ஷைத்துக்குவபம் பிக்களான வாகாரங்களால் விஸரிப்புண தன்னை சுவிஜாப ஷித்யில் சோ மென்று நிஷெ-ரஸித்தருளிது . இப்படி சோ மென்றேசுவமத்தா லேகவம் தோத்தாதிதம் - பின்பு சேக ஸஸம் - “தன்னைத்தந்த கற்பம்”மென்கிறபடியே ப்ராயசு னவநி தானே ப்ராவகளுகையா ஸ்வாமமெனெகூற்றைத் தொல்லுகிறது * க * இங்கனன்றிக்கே? “சோஷாநுகெவ மெனெஷை” என்கிறபடியே ஸகஸஸம் கெவமவப-ராயமாய் சுவயாரணாஸ-ரகம், தயாய - ஸரீகரணங்களை தானநாவிரி

கக்கையாலே ருக்கையில் தனக்கும் கூடுதலும் தோற்று ஸரணுமேறி தன்னைப் போலாமாக வெண்ணப்புக - இவன் தானு வாபாருஷாம்பண்ணித்தும் 'வாடிதவவொவ்வொடி' புத்தே ஸரணுதிவிவொவீ' துறவி களிப்படியே அவன் கூடா கூடிமடியாகவ நுகையாலே வவ-விபாஸ்யாயீ நனாபுந் சுஸுதநு கூக-காமுதான தன்னை வவ-விபாஸ்யாயீ நனாபுந் வுதநு கூக-காமுதான ஸரணுமேறிதே துனாபுந் வெண்ணுதை உவிதமன் றென்று வனகசுஷுதாபுதம் * ௨ * இப்படியே புவதி யும் ஊதியைப்போலே கூலுஷுஸந ரோதுரூபுதாமைகயாலே புவதிருவிவவூஜோது வாவெகூனப் ஊதியுந் து விருந்து ரோகூந் துக்கு வாகூரூவாயுவிதனா வவனி நைவித்துச் செவிக்கிர வூஜமான புவதியை பவமேறி வாபாமாக வெண்ணுதை யநுவிதமென்றும் வனகசுஷுதா துபுதம், இது வூஜோதுமாய் புவாயுமன்றிக்கே யிருக்கிற நிலைப்படுத்த - ஸ்வையஜாமோதுமென்றும் - விலீகா வாயபூதிவூஜோதுமென்று மிப்புடைகளில் தவாடிம் பண்ணினார்கள் - இவைகளைல்லாம் 'ஸரணுஷுஜ' என்கிறவியிக்கு விருஷங்கயாமைகயாலே உருரதவூஜாங்கம் * ௩ * புவதியுருந்தெய்து கூகநூரோவாலுமரு தமூஷித்தால் உவாய மாநக்கடவ ஸரணுன் - கூகிவநவிஷயத்தில் உவாயமாகவி யித்த வாயமாநூலங்கோ இடைபிடவெண்டாதபடி புவதி க்கமகூரம் வரவூகாரம்பண்ணின ஸரணுன், தனித்துத்தும் நிலைப்படுத்த வனகசுஷுமென்றும் சொல்லவையையும் இப்படியே புவதியுண்ணும்போது நூகூருவூடிம்க்கள் தவிரவும் வேறொருவரிகுரத்தை இதில் விவூரூரத்திலேயே சொறுகக்கென்றி அதுவும் புவலாடிமான உவாய கொடியில் தற்கிறதென்றும் நிலைப்பக்கழிக்கைக்காக வனகசுஷுமென்றும் சொல்லுவார்கள், 'வாரிதுஜு' என்கிறவிடத்தில் வாரிகுரானூரமேரவெகூனம் சொன்னபொருளில் இவ்வெகூ

ஸஷத்துக்கு இங்குசொன்ன வஸ-பாஹாங்கள் விவிக்ஷிதமாக
 க்கடவது, வஸகஸஷத்துக்கிதுபொருளானால் வரிசுஜ்யாவக்
 கு அங்குசொன்ன வஸ-பாஹாங்களைக்கொள்ளவுமாம் . ஸவ
 ரிகுஸஷவத்துக்கு உவாஸநாடிகளான வமிசுஜ்ய மவைத்தி
 ன் வரிகுஸங்கையும்கழித்தற விவ்வஸ-புதயத்தி விவ்வேக
 ஸஷம் ஸரணுணவிசெஷித்தபடி பென்றென்றில்? ககிவ
 னன்பக்கவி விவை வுஸாடி.மரப்க்கொண்டு ஸரணுணு
 வருந்துவக்கத்தமைகாட்டுகைக்காக காகேகமென்கிறது * ௫ *
 அன்றிக்கே? இவ்வேகஸஷம் கிழ்மேலுள்ள ஸவ-புஸஷத்து
 க்கு வுதிஸம்வையியாய் நிற்குதையாலே - “ஸாஷஷுரெண
 ஸொஷஷுரெண பெநபெநஷுரெணதாநா . ஸவஸஷுரெண
 கெவெதி வுரெஷுரெணகஸஷுரெண” என்றருளிச்செய்தபடியே
 தனக்கவிதமாயிருப்ப தேதேனுமொரு மலங்களைப் பத்தவ
 வைத்துக்கருமணமாக தனித்தனியே ஸாஷங்கால் வியி
 க்கப்பட்ட உவாயங்களில் ஜாநாடிமாவத்தாலே யாதல் அ
 வைகவிருக்க விவ்வாஷுஷுரெணதாலே யாதல் ஸொகிதவயிகா
 ரிணயப்பத்த அவ்வவாயங்களி லொன்றிலும் நீ யலைபெவண்டா?
 அவை தனித்தனியே தரும் மலங்களைபெல்லாம் வுவதிசுர
 குதினா நானொருவனுமே தாவமையுமென்று சொல்வித்தா
 கவுமாம், இவ்வேகஸஷம் விவ்வாஷுரெணதால் ஸரணு
 ணை விசெஷித்துக்கொண்டு நின்றாலும் “நுரெஷுரெண” எ
 ன்கிறபடியே ஸவ-புஷ-பாஹாஷுரெணத்திலும் வியிக்கப்படுகிற
 தென்று மலிக்கும் . இத்தால் சூவம-பாதிக்கரும் மலவ
 ஸுஷுரெணபண்ணலாமென்றதாயித்து * ௬ * இவ்வாஸ-பு
 ன்களை “வாஷுரெணஷுரெணவகஸம் வுஷுரெணதாநா நிவாஸ
 ணம் . வவதேஷுரெணஷுரெணதாநா வுஷுரெணதாநாநபம்”
 துஷுரெணஷுரெணஷுரெண வுஷுரெணஷுரெணதாநா . உஷு
 ஸ-புஷுரெணதாநாநபம் ரெகஸஷுரெணதாநா” என்றருளி
 ச்செய்தார் மணாடிநீஸிஷுரெணருக்கிலும் . வஸகம் விவ்வா

வாய்" மென்கிறப்போலே சூழி நரகந்நத்தில் ஸஹயசிவா
நிணியான வத்தீவிரி^யன ஒருவனே புவதீவிரி^யனாகப்
சில நிவ்வேகஸவத்தாகு மரண^யன^யும் பொருளாகச்சொ
ல்லி அம்சிவத்தாலே நரகந்நத்தில் பிராப்திசங்கபயமில்லை என்
கிறது சஸம்மதம்||

இப்படிப்பட்ட வலிகொவாயத்தை “ஜாஜே” மென்று காட்டி யதினுடைய வலிகாரணங்களுக்கான வலிகொவாயத்தை “ஸாரணவஜ” என்று வியயிலே காட்டுகிறது, இஸ்ஸாரணவஜத்துக்கும் அபத்தில்கொன்ன பொருளை யநுஸந்தித்துக் கொள்வது, இந்த ஸாரணவாரணம் சுஜகூடனைக்குறித்துவுவபேரிக்கப்பட்டதேயாகிலும் “கூலமாயஜம் வநாதகம் | ஸாரணம் ஸாரணஹி கவா” உத்தாடிகளில் ஸங்கோவமில்லாமையிலே வலவிலிஷயமென்னுமிடம் ஸூத்ரம் “வஜ” என்கிறஸூத்ரம் “பூவபேரி” என்கிறவிடத்தி லுத்தியிட்டபடியே வவாரிகாராஜ் நிக்ஷவத்தை விக்கிக்கிறது, அவ்விட மநுஷாஜாவினநுஸந்தாமதமாகையா லுத்தியேற்று, இவ்விடம் “ஸிஷ்யஸேஹ” மென்றுகின்றவனைக்குறித்து வியக்கிறதாகையால் ஸிஷ்யினுயித்து, சூநகூடுமூங்கல் ஸூத்ரி தங்களானபடி அபத்தில்கொலை உயிதவடிங்களில் கண்டுக்கொள்வது, ஸூத்ரனைக்குறித்தன்றோ? ஒன்றை வியப்பது, சுஜகவாரகூடனைக ஸிஷ்யநாடிகளில் ஸிஷ்யினு விவ்விக்காரியைக்குறித்து “வஜ” என்னொரு கதவஜத்தை வியக்கும்படியென்ன? என்று சிலர் சொல்லும்வொழும் “கதகா ஸாஸூகவகவாஸ, வராதுதஹுமெஹ” என்று வெடிக்கூதிலுத்தியிட்டபடியே இவனுக்கு மறவடிதகதவக முண்டாகையால் இவனைப்பத்த வியக்கக்குறையில்லை யாகையால் வாரகூடுகவெடிசைய வாரகூடுகாமல் வந்ததத்தனை, வாராய்மகதவகமுமில்லை யென்றில் உதரலிலககூதுமுகிறதூர் நவிர தங்கள் ஸூயஸ்யஜநமாகச்செய்கிற வெகுகயகங்களைமுன் வெஜகாடிகவாரகூடு

ஜோநவிகாவாழிகள், இவனுக்கப்படி வுணுவாவாடுவலம்
 ஸாரகாரணம் கழியும் சூரமேதென்னில்? உவாயவிரோயி
 கள் ஸ்வேஹதூக்களாலே கழிந்தால் பூரஸ்பை தரங்களாய்
 பூரவிரோயிகளாக வல்ல வடுவடுவாணுவாவங்கள்
 உவாயாரணத்தில் கழியும், உதூவாவங்களில் சுவைவிவடு
 வடுகமும் சுவைகூதமும் மெவிபாது, சுநாவத்தில் வுவி
 வடுவெடுதூராவம் பூயஸித்தத்தால் அல்லது சிடுகெப்பா
 ல் திரும், இப்பாவமர் புவணனுக்கு மெவிபாதென்றும்
 இதுவே மொழிமென்றும் சொல்லும்வகும் வுநடுபுவதி
 வியாயகவாகுவுடுவடுவாநுஜாநாடி வீரபுரமாயகமால் சு
 நாடிரணியம், சுணுவமதபூரஸ்பைர சநுவலித்தாலும்
 சுவாணபூயஸித்தத்தாலும் வீநாஸும், சுநவூவமதம்
 உவாய ஜாஹாதூத்தால் கழியும், உவாயவநாகூரத்தால் வந்த
 வுவிவடுவெடுதூரவாணுவங்களில் சுவைவிவடுவமும் மவ
 வுடாநத்தால் திரும், மவவகவீதிசூரவடுபொஜநமாக சு
 நுவலித்த கெககபடுவலவாகுதமும் மொகலமு
 ஹாஸுடு சநுவலித்தாலும் அப்போதே சூதமவலம், ஸா
 திகதூரமவலிசமாக சுநுவலித்தமண்டலில்? அது வாவது
 அமாய் ஜோகுகிஷ்டாதிக்கவிஷயம், மவாணுராயுடு சநுவலி
 த்த புவதி யடுபொதே சூதமவம், இதுகளில் சுமெஷலிநா
 ஸலிஷயங்கலாய் வுவிவடுவெடுதூரவாணுவங்களில் சுடு
 ஜாவ சுவைவங்களும் ஸுவலுத்துக்களும் சிஷத்துக்களும்
 சுநிப்பிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி வலவடுவெடுவொ ஜோ
 குகிஷ்டாதி" என்று காயடுகாரணரடுவ ஸவலுசூதவாய
 சு புவாஹசிலுத்தியை சொல்லுபபாநகியுதே ஜோகூர
 ஹதூரிகளிற்படி மே ஸுதடுபூவவரிவடுணடு மவவகநு
 மவாலிவடுவொசொல்லித்தமறித்து . வஹாதி விஷாதிக்கில்
 சொல்லாத கெகலுஜாநுவமம் பண்ணுவாடுவ வரிவடுணடு

ஹவடிநுஹவபுதிவெயக கசி-மிருக்குதையால் ஸவ-வா
வமிவபுதியில்லை, மேலு மந்த ஸாநவிஸெஷம் வரபிவடிமல்லா
மையால் அதுக்கு 'இறுதிக்கடா' வித்யாபிகளின்சொல்லுநிறநாஸா
ஹாவவதம் 'எனையுழி' என்கிற விரகாவஸூலிப்யாயம்.

இனிமேல் 'பாஸு-உ' என்கிறவித்தால் சுலிபிசமவதத்து
க்கு ஐ-ஷுரஸாயநமு மன்றிக்கே? ஸவ-விரொயிநிவத-
நகூபிமாய் மவவிஉ-வெமு மன்றிக்கே இருக்கிற இவ்வவாய
விஸெஷ ஜுவபிஷ்டமானபின்பு உனக்கு உவாயபுளவைய-பாபிக
ளடியாகஸொகிக்க பூவியில்லை, இவ்வவாயபுந-ஷித்தால்
உன்காய-மெனக்குமரமாய் நானேமவியுமாய் உன்னை ரகூபி
யாபிபோது யெனக்கவடிமக்கும்படியிருக்கும் ஐஸெயிலும்
யநாபித-அநுனவனக்கு ஸொகிக்கபூவியுண்டோவென்று
திருவுள்ளம்.

இப்படி ஸவ-வ காரஸொகிமெதும் கழியும்ப
டி எனக்கநுமுஹவிஷயம-தினான நீ ஸொகிக்கையவது-மு
ன்பு நிமுஹவிஷயம-தினாப் திந்நெஸெயில் ஸொகிபா
தாப்போலே-சுமிவாணகூகூமாய் இவ்வவாயவிஸெஷவெ
லகூணுத்துக்கும் ரகூணஹ மேரிட்டுக்கொள்ளுகிற விரொ
வாயம-தினான என்னுடையபு ஹாவத்துக்கும்- யென்பக்களில்
ஸவ-வரநூஸம் பண்ணி கூதகூதூனான உன்னிக்கும் -
தகுதியன்னென்று திருவுள்ளம்.

சுலஜகூமாய் சுலுசதிபாய் வரிபிதகாவதி-ப்யாய் வீ-
வகூபினன்றிக்கே யிருக்கிற உன்னிலே அறியவு மந-ஷிக்கவு
மறிதாய் மவவிஉ-வெமு முண்டாயிருக்கிற உவாயானாங்
ளிலையாதே ஸ-உமவாய் ஸவ-வொகஸாரண-னும் ஸாரண-
கொவயாகு ஸவ-பகாரவிரிஷ்டினான வெண்ணை யொருவ
னையுமே - உவாயமாக சுலுவலித்துக்கொண்டு சுமவஹுகஸம்
வஹமான வாதூகூஹஸிவ-பணத்தைப் பண்ணு? இப்படி-
சுந-ஷிதொவாயனாய் கூதகூதூனாய் யெனக்கடைக்கலமாய்

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீஜெதநிமதாஹமாருவெநஜ: .

தகவலாரவிஷபஸடுவிகா .

பாடம்- வதி-

- க க தகவலாரம்
- ௧ ௧ மாருவரவரா லார லாரம்
- ௨ கக உபொஜாதாயிகாரலாரம்
- ௩ உக லாரநிஷாரயிகார லாரம்
- ௪ க௩ ப்ரபாநபுதிதநாயிகார லாரம்
- ௫ உக சுஷபவஹகாயிகார லாரம்
- ௬ உக தகதூயிகார லாரம்
- ௭ க௩ வரவ்யுமொஹிரடுவவணகம்
- ௮ உ௩ வரபெவதாவாரபிஷயிகார லாரம்
- ௯ உ௮ பிபிஷயிகார லாரம்
- ௧௦ உ௬ சுயிகாரிவிஹமாயிகார லாரம்
- ௧௧ “ ஹதிபொமநிஷன் (ஸவாரகபுவதிநிஷன்)
- ௧௨ க௯ புவதிநிஷன் (ஸவாரகபுவதிநிஷன்)
- ௧௩ உக உதிநிஷன்
- ௧௪ க௨ ஸவாயநிஷன்
- ௧௫ க௨ உவாயவிஹமாயிகார லாரம்
- தகவலாரவிஷபஸடுவிகா .
- ௧௬ ௭ புவதிபொமாயிகார லாரம்
- ௧௭ லாரபுவதநாயிகார லாரம்
- ௧௮ ௪ வரிகரவிஹமாயிகாரவிஷபம்
- ௧௯ உ௮ ஸங்காவஹகம்
- ௨௦ ௪ ஸாநாமாயி கருத்து
- ௨௧ க௮ கருபெவமாணம்
- ௨௨ க௮ கருபெவமாணம்

உதரகூத்யாயிகார விஷயஸூதிரிகா .

- உந அ கூதகூத்யாயிகார ஸாரம்
 ‘ கடு ஸநிஷாவிஜ்ஞாநாயிகார ஸாரம்
 உச ந கூதகூத்யாயிகாரஸாரவாக்யம்
 ‘ சு ஸாநவிஸெஷாயிகார ஸாரம்
 ‘ உஉ உதரகூத்யாயிகார ஸாரம்
 உடு உச வுருஷாஸு-காஷாயிகாரஸாரம்
 உசு க ஸாஸ்யநிபதிநாயிகாரஸாரம்
 ‘ உ சவராயவரிஹாராயிகார ஸாரம்
 கசு நிய-காணாயிகார ஸாரம்
 உஅ அ மதிவிஞநாயிகார ஸாரம்
 உசு டு பெரிவகுண-ஹைஹாநுஹவாயிகார ஸாரம்

ரஹஸ்யஸாரவிஷய ஸூதிரிகா.

- நடு சு ரஹஸ்யதூயம்- சூரேண, யாரக, வெஷிக,
 மொழிந்தன்.
 கஅ ‘ * திருஐத்யம். *
 உஎ ‘ ஞ்ணஜலிவரணம்
 ‘ ‘ சுகாராய-வண-நம்
 நக எ உகாராய-வண-நம்
 ‘ கந ஜகாராய-வண-நம்
 ‘ உடு நஜலிவரண-நம்
 நஉ கஉ நாராயணஸவண-நம்
 நந உசு ஐஸவியபொஜெநெ (டு)
 நச ‘ வனகவரக்யவக்யத்தில் உ
 ‘ உ உவாயவரம் ச
 ‘ டு ஸரூபவரம் உ
 ‘ ‘ வாக்யஅயவக்யத்தில் ந
 ‘ அ ஸரூபஸெநாயநவரம் ந
 ‘ கசு உவாயவரகிவாடகம் ச

- “ உய வாரூஷாய-பூய-நாவரம் ௩௩
சூயெய-ஜீந-நாராயணாய, என்கிற
“ “ வாக்யூயவக்ஷத்தில் ௩௩
“ உச வாக்யூயம் வாரூவவரம், வனககாக்யம்-
வாரூஷாய-பூய-நாவரம், ௬
“ உக நஸூசுமிஷூநிவூதிபூய-நாவரம்
“ “ தீரூஜகூம் வாரூவவாரூஷாய-பூய-நா
“ “ வரம் ௭
௩௩ ௩ பூணவஜஸூக்கள் வாரூவவரம்
உதூவாக்யம் உவாயவரம், ௮
“ ௬ உவாயவாரூஷாய-வரம் ௯
“ ௪ய யாயாக்யம் - வாரூவவாரூஷாய-
வரம் ௧௦

அயம்

- “ கக * வரூவ-வணம் *
௩௩ உய அயமென்றுபெற்றிருக்க
“ உஎ ஸ்ரீஸவாய-ம்
௩௬ கஎ ஜதூவி னய-ம்
“ உக நாராயணஸவாய-ம்
௩௭ கக உரணஸவாய-ம்
௩௮ க ஸரணஸவாய-ம்
“ உ பூவநிஷூ-என்கிற வடாய-ம்
“ உய * உதூவணம் *
“ உ௩ ஸ்ரீஸவாய-ம்
“ உஎ ஸ்ரீஜஹஸவாய-ம்
௩௯ க நாராயணஸவாய-ம்
“ ௩ உதூய-ம்
“ ௬ நஜீ என்கிறதின்சய-ம்
“ ௯ அயதில் திரண்டபொருள் (தூய-ம்)

— உதி நகரவாஸிஷயஸ-இதிதா. —

